СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК | UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIX. Ч. 132. Джерзи Сіті, Н. Дж., вівторок, 9. червня 1931. VOL. XXXIX. No. 132. Jersey City, N. J., Tuesday, June 9, 1931. THREE CENTS.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ СХИЛЯЮТЬСЯ ДО РЕВІЗІЇ ВОЄННИХ ДОВГІВ

ВАШИНҐТОН. — В часі, коли в Льондоні дебатують над катастрофальним економічним положенням Німеччини, у Вашинґтоні заходять певні зміни, які можуть мати далекосяглі наслідки. Офіціяльно Злучені Держави стоять далі на тім становищу, що европейські держави мають заплатити їм воєнні довги згідно з умовами. Але сенатор Бора, по розмовах з президентом Гувером, дав недвозначно до пізнання, що вашинґтонський уряд був би склонний до пертрактацій у справі ревізії воєнних довгів, якби европейські держави взялися до обмеження зброєння, а тимсамим до зчеркнення тих великих видатків, які видають на воєнні цілі.

ДЕМОКРАТИ ВІДПЛАЧУЮТЬСЯ.

НЮ ЙОРК. — Кажуть, що це републиканці спричинили ревізію міської адміністрації з боку комітету, вибраного леґіслятурою. Отсей комітет береться тепер розсліджувати хабарництва управи дільниці Квінс. Ходить тут о великі грошеві надужиття при будові доріг і летничих стацій.

Демократи готуються тепер поставити домагання переведення контролі урядів, контрольованих републиканцями. Кажуть, що знають про великі надужиття в податковім і митнім урядах.

ПРОКУРАТОРИ БІЛЬШЕ ПОЛІТИКУЮТЬ.

ВАШИНҐТОН. — Комісія для форсовання законів, на якої чолі стоїть Джордж В. Викершем, оголосила „Ріпорт он Просекюшен", в якім дуже гостро скритикувала діяльність прокураторів, котрих уважає головними виновниками того, що судівництво підупало, а злочинство зростає.

У звіті кажеться, що прокуратори дбають дуже мало про судейські справи, а займаються тільки такими, з якими є звязаний розголос. А інші справи відступають своїм заступникам. Діється це все тому, що прокуратори заняті головно політичними справами, а суд уважають тільки засобами до роблення політичної карієри.

КУЛИДЖ НА ВІДПОЧИНКУ.

НЮ ЙОРК. — Бувший президент Кулидж дописує до американських ґазет вже цілий рік, надсилаючи їм щоденно коротенький огляд. Тепер не писатиме від 1 липня до вересня, бо їде на літний відпочинок. Кулидж каже, що не тільки він, але цілий край потребує відпочинку, бо мозок кождого виснажений зпиводу економічних турбот.

РУЗВЕЛТ МАЄ ЧИМРАЗ БІЛЬШІ ШАНСИ НА ПРЕЗИДЕНТА.

НЮ ЙОРК. — Демократи рахують, що по конференції ґовернорів дуже зросли шанси нюйорського ґовернора Рузвелта в його кандидатурі на президента. Кажуть, що він уже відобрав Гуверови стейти Ілиной, Огайо й Індіяна. Розходиться тепер демократам тільки о те, щоби не прийшло на демократичній конвенції до боротьби за президіяльну номінацію між Смитом і Рузвелтом.

ПРЕЗИДЕНТ ДАЛІ ОЩАДЖУЄ.

ОРЕНДЖ (Вірджінія). — Президент Гувер подав, що по розмові з секретарем маринарки Едемсом удалося зменшити видатки на фльоту на $25,000,000.

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННА КОНТРОЛЯ НЕ ДОПИСУЄ.

ТОРОНТО. — Бесідники конвенції „Вімен'с Крісчен Темперенс Юніон" доказують, що в Канаді й Швеції не дописали правительственні контролі оборотy алкоголем. Пиянство росте з кождим роком. Кажуть, що американська прогибіція є ліпша від правительственної контролі.

ЗА ЦІЛКОВИТУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ІРЛЯНДІЇ.

НЮ ЙОРК. — Конґресмен Ля Ґардія і многі інші бесідники виступили з дуже гострою критикою політики Великої Британії супроти Ірляндії, яку завдяки британським впливам поділено на дві части. Бесідники домагалися обєднання Ірляндії й дальшої боротьби за цілковиту незалежність краю, згідно з тими революційними кличами, які проголошує ірляндський провідник Імон де Валера.

ЖИДИ ПРОТИ ПОЛЬЩІ.

ЕЗБУРІ ПАРК. — На конвенції „Федерейшен оф Поліш Джус ін Америка" ствердженo, що Жиди в Польщі „буквально догибають з нужди". А все тому, що Польща не то що не додержала супроти Жидів широко розголошених обіцянок, але ще їх економічно на кождім кроці переслідує. Жиди рішили повести пропаґанду в обороні своїх братів та збирати фонди на їхній ратунок.

НА УПРИЄМНЕННЯ ЖИТТЯ.

НЮ ЙОРК. — „Ди Ір Бук оф ди Нешенел Рекріейшен Асошіейшен" виказує, що мимо небувалої в американській історії економічної депресії видано в 1930 році в Америці й Канаді на парки й забавові місця $38,518,194, себто $5,000,000 більше ніж у 1929 році.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІДДІЛ ПРИ ВІЙСЬКОВІМ МУЗЕЮ В БРУКСЕЛІ.

Заходами Української Національної Ради в Бельгії при королівськім військовім музею в Брукселі відкрито окремий відділ, що міститиме памятки Української Армії, портрети визначних військових діячів, манекіни в одностроях українського війська, зброю і т. д.

НЕПАРАДНЕ ЗАКІНЧЕННЯ ПАРАДИ.

На закінчення паради 3. травня в Скадаті місцеві польські молодики, вертаючи з національного свята рівности і волі та братерства, вибили камінями шиби у гр.-кат. приходстві. Сталося це тоді, як о. А. Онуферко, парох у Скалаті, відправляв у церкві вечірню.

БОЛЬШЕВИКИ КУПУЮТЬ СВИНІ.

Члени радянської торговельної місії у Варшаві закупили на днях 200 розплодових свиней для колективних господарств. Цей транспорт свиней вже вивезено через Здолбунів до СРСР.

ЕМІҐРАЦІЯ.

Статистика виказує, що в лютім цього року з Польщі еміґрувало 2,550 осіб. З того до европейських країв 1,599, до заморських 951. В цім році вернуло до Польщі 5,545 еміґрантів, з того 325 з заморських країв.

ВІЙТ — УБИЙНИК.

У селі Корниці (пов. Самбір) війт Ілько Юрків у супеpечці застрілив Романа Пацулу. Пацула підчас урядування війта просив, щоби полагодив йому якусь дрібничку.

НОВИЙ ОСТРОВ.

Капітан корабля Делі, плаючи норвежським кораблем через Ледовий океан, відкрив на схід від моря Росса великий остров, не зазначений досі на жадній карті островів. Остров цей не замешкалий людьми.

ГРОБИ ЗПЕРЕД 2,700 ЛІТ НА ПОМОРЮ.

Під Торунем виконано кількa гробів зперед 2,700 літ. В тих же околицях виконано останки курганів, а в них памятки пізної камяної доби. Там знайдено також останки осель дуже давного походження.

АРЕШТУВАЛИ ПОГРОМНИКА.

В Будапешті арештували бувшого старшину Павла Пройная, який підчас комуністичної революції на Мадярщині влаштував жидівські погроми. Його судитимуть за вбивство кількох Жидів.

ВТОПИЛОСЬ 10 МОРЯКІВ.

Німецька преса подає, що 11 моряків виплило човном на Боденське озеро і десятьох затонуло тому, що човен підчас бурі перевернувся. Тільки один з них встиг уратуватись.

САМОВБИВСТВО ФАБРИКАНТА.

Віденський, колись багатий фабрикант Осип Ґакенберг попав у матеріяльні клопоти й повісився. Мав він 54 роки і колись у Відні був одним з найбагатших промисл вців.

UKRAINIAN WOMAN-DEPUTY RECEIVED BY MEMBERS OF THE BRITISH PARLIAMENT.

Madame Rudnytska, Ukrainian Deputy to the Polish Sejm in Warsaw, Addresses an Interparty Meeting in House of Commons.

(*Special wire of the Ukrainian Bureau, London.*)

LONDON, May 5, 1931. — Madame Milena Rudnytska, the Ukrainian deputy to the Polish Sejm at Warsaw, addressed yesterday a meeting of British members of Parliament, representing all parties assembled in the House of Commons.

Mme. Rudnytska spoke on various phases of the Ukrainian problem.

She was warmly received.

З ЛЮБОВНИХ ТРАГЕДІЙ.

На передмістю Сан Петра коло Ґрацу вранці знайдено в саді на лавці пару молодих людей із простріленими головами. Коло лавки на землі лежав револьвер. Виявилося, що це 22-літний син почтового урядовця Карло Штравс і 19-літня дочка купця Роза Ґлянцер. Слідство ствердило, що родичі Рози Ґлянцер не позволяли їй вийти заміж за Карла Штравса і тому ця залюблена пара рішила покинути цей світ. Карло застрілив Розу, а потім себе.

БУВШИЙ МІНІСТЕР НА ЧОЛІ БОЇВКИ.

У Варшаві на друкарню „Друкар", в якій друкується часопис „Валька" (боротьба), вдерлася боївка під проводом Довнаровича (бувшого міністра культури й мистецтва в кабінеті Падеревського, б. соймового посла й теперішнього радного м. Варшави). Напасники стероризували персонал друкарні, розмонтували машини, розкинули кашти й готові склади і так унеможливили видати ч. „Вальки" (яку видає бувший посол Яворовський, що тепер виступив з ППС.).

ЖИДИ В ЕВРОПІ.

Німецькі часописи пишуть, що в Европі є 9,785,000 Жидів. Найбільше їх у Польщі, бо аж 3,125,000. В Совітах жие 2,970,000 Жидів, в Румунії—800,000, в Німеччині — 585 тисяч, в Уґорщині — 473 тисяч, в Чехословаччині 330 тисяч, в Англії 300 тисяч, в Австрії 220 тисяч, в Литві — 161 тисяч, у Франції — 160 тисяч, в Голяндії 120 тисяч. Найменше Жидів є в Норвеґії, бо лише 1,400.

ТРОЦЬКИЙ ХОЧЕ ВИХАТИ ДО ЕСПАНІЇ.

Лев Троцький вислав до еспанського уряду письмо, в якому просить, щоб еспанський уряд позволив йому осілитися на постійно в Еспанії. В своїму листі Троцький обіцює, що не вестиме в Еспанії ніякої пропаґандивної та політичної діяльности.

НОВИЙ ВИНАХІД.

В Остенді почали досліди над приміненням нового винаходу, а саме кермуванням кораблями при помочі радієвих хвиль навіть у густій мряці. Винахід цей матиме велике значіння, бо при помочі радієвих хвиль можна буде закладати або здіймати міни.

ЖИДИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ НЕ МУСЯТЬ В НЕДІЛЮ СПОЧИВАТИ.

Чехословацький уряд видав розпорядок у справі недільного спочинку, згідно з яким Жиди, які святкують суботу, не мусять спочивати в неділю і можуть в той день торгувате.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ГОСТИННІСТЬ.

З нагоди якогось свята радянський уряд уладив в Москві величавий бенкет і запросив собі в гості представників капіталістичних держав, посольств і т. д. На столі явились золоті і срібні накриття, смачні страви і достойні гості посідали до обіду. Англійський дипльомат Овей взяв до руки вилки, хотів забратись до печені, але передтим глянув мимохіть на свої вилки і не міг від них відірвати свого погляду. — Чому це той дипльомат так оглядає вилки?— подумали гостинні члени радянського уряду. Але настало ще більше здивування, коли цей Англієць Овей поклав вилки на стіл і не попрощавшись з ніким, вийшов з палати, де був бенкет. Виявилося, що ціле золоте й срібне накриття на цім бенкеті було в 1917 р. зрабоване большевиками в консуляті англійської держави в Москві підчас революції, і дипльомат Овей, взявши до рук вилки, побачив на них англійський герб, тому, покинув бенкет, не бажаючи обідати з особами, які одного дня граблять столове накриття в Англійців, а другого дня запрошують Англійців їсти обід награбленими вилками.

ЖОРСТОКА ЛЮБОВ ДО ДИТИНИ.

У Відні при Нойбавґассе мешкав шофер Осип Ярас, який мав жінку і піврічну донечку. Цю донечку плекала його 19-літня кузинка Олена Берґер. Через фінансові труднощі Осип Ярас по якімсь часі був примушений відіслати Олену Берґер до її родичів на село і лишити свою дитину лише під опікою матері. Олена Берґер плакала, казала, що так полюбила дитину, що без неї жити не може, а коли батько дитини примушував її покинути його дім, вона в неприсутности Осипа Яраса відкрутила курки від ґазового проводу, щоб отруїти себе і дитину. Дитина померла, а Олену Берґер уратували. Лікар каже, що якби батько дитини був 5 хвилин вернув до дому скорше, був би вратував свою донечку.

630,000 ЗОЛОТИХ ЗА ФЛЬОРІЯНСЬКУ ПСАЛТИРУ.

Польський уряд закупив у монастирі св. Фльоріяна під Лінцом (Австрія) одну з найстарших памяток польського письменства з XIV в., т. зв. фльоріянську Псалтиру, за „малу" суму 630,000 зол., себто 550,000 шілінґів.

„Не знаємося — пише „Роботнік" — на памятках і не знаємо, чи ціна, яку уряд платить за „Псалтиру", є висока, чи ні. Але тоді, коли не дається на освітні цілі навіть найпотрібнішого сотика, коли шкільництво переживає катастрофальну кризу, коли урядникам обтинається голодівкову платню, купувати літературну памятку за 630,000 золотих — є чимсь нечуваним!"

УКРАЇНСЬКА ПОСОЛКА МІЛЄНА РУДНИЦЬКА ГОВОРИЛА ПЕРЕД ЧЛЕНАМИ АНГЛІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ

ЛОНДОН (Англія). — Українське Бюро в Лондоні спеціяльною телеграмою до „Свободи" повідомляє, що українська посолка до варшавського сойму, Мілєна Рудницька, говорила на зборах членів англійського парляменту про становище Українців у Польщі. На цих зборах були присутні представники всіх партій англійського парляменту.

Збори відбулися 4. червня в будинку англійського парляменту. Українську посолку приняли дуже сердечно члени англійського парляменту, які прибули на збори у великім числі.

ЗА МІЖНАРОДНЮ КООПЕРАЦІЮ.

ЛОНДОН (Англія). — Закінчилися наради між німецьким канцлером Брінінґом і міністром справ закордонних Курціюсом з одної сторони, а Мек Доналдом і міністром Гендерсоном з другої сторони. Німці представили своїм англійським колеґам страшне економічне становище Німеччини й те, що Німеччина не зможе далі сплачувати репарацій по пляну Йонґа.

На нарадах всі погодилися на тім, що для виходу з сучасної економічної світової кризи потрібна як найтісніша кооперація всіх европейських держав у першу чергу, а потім й Америки. Для вратування Німеччини від економічної та політичної катастрофи треба відрочити плачення чергових рат на сплату репарацій, а потім знову переглянути ще раз репарацийну справу.

Сподіваються, що нарешті Америка також прийде з допомогою для полагодження тяжкого німецького та взагалі світового економічного стану й згодиться на зменшення її воєнних боргів на рахунок зменшення репарацій.

ЛИТВА ВИДАЛИЛА ПАПСЬКОГО ПРЕДСТАВНИКА.

РИМ (Італія). — Папа римський має ще одну неприємність. Між Ватиканом та Литвою істнує конкордат такий самий, як між Ватиканом та Італією. Литовське правительство останніми часами замкнуло всі католицькі клюби та припинило діяльність „Католицької Акції". Ватикан проти цього заявив протест. У відповідь на це литовське правительство попросило папського нунція, архиепископа Бартоліні, негайно лишити територію Литви.

Разом з розвязанням католицьких організацій в Литві переведено арешти окремих католицьких діячів. В Литві тепер утворилася така сама ситуація як в Італії. Литовці обвинувачують католицькі організації та їх провідників у тім, що вони втручаються в політичне життя держави.

ФРАНЦІЯ ЗАСПОКОЇЛАСЯ.

ПАРИЖ (Франція). — Після оголошення офіційного повідомлення про висліди переговорів між Англійцями й Німцями, що відбулися в літній резиденції Мек Донелда в Англії, французька преса заспокоїлася. Тепер вона пише, що треба витати стремління Німеччини й Англії до міжнародньої кооперації й солідарности.

Преса закликає своє правительство йти цим шляхом далі, щоб вивести Европу з сучасної економічної та політичної кризи. Разом з тим преса підкреслює, що реальне поліпшення міжнароднього життя наступить лише тоді, коли й Америка прийде з допомогою, а не буде триматися ізольовано, як дотепер.

КАТАЛЬОНІЯ НА ШЛЯХУ ДО САМОСТІЙНОСТИ.

БАРЦЕЛЬОНА (Еспанія, Катальонія). — Зіхалися делеґати від чотирох катальонських провінцій. Вони мають проголосити конституцію катальонської републики й установити краєвий катальонський парлямент. В Мадриді дуже занепокоєні цим зіздом делеґатів і бояться, що Катальонія перестане платити свої податки до еспанської скарбниці та стане на шлях повної незалежности від Еспанії.

ЗАВОРУШЕННЯ В МОСКВІ.

РИҐА (Латвія). — Два американські інжинири, котрі 7 червня прибули до Риги з Москви, розповідають, що московська кінна поліція відновила методи царської поліції при розгоні страйкарів та голодних, що домагалися хліба. Поліція розганяла натовпи робітників і голодних людей нагайками, шаблями й навіть скорострілами. При тім убито найменше 50 робітників і богато поранено.

Латвійське міністерство справ закордонних не підтверджує одержання відомостей про кровопролиття в Москві, але стверджує, що має офіційні відомости про страйки й демонстрації, які розганяла поліція. Один прибалтійський дипльомат, який щойно прибув з Москви, каже, що там кружляють численні чутки про масакру робітництва, а також про те, що робітництво тепер масами висилають на роботи далеко на північ та на Сибір.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Тел. „Свободи", Montgomery 5—0498. Тел. У. Н. С.: Montgomery 5—1838

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

РАТУНОК — У НАРОДІ

Як трівога, то до Бога, каже приповідка, а з нею й люди, коли попадають у ситуацію, з якої не знають виходу.

Та з великими людьми, котрі поставлені на визначні становища, мається справа інакше. Бо саме їх наділюють відповідальними становищами тому, що вони повинні знайти вихід з таких катастроф, з яких звичайні люди не вміють вийти.

Вашинґтонська адміністрація мала завжди свій вихід. Вона годувала населення оптимістичними офіціяльними комунікатами про добробут, який був у великій мірі фіктивний, бо спирався на спекуляції. Бо вправді росли ціни на вартісні папери, збільшалося національне добро, але тільки на папері. Уряд був з цього задоволений і на тім штучно викликанім настрою та на добробуті, збудованім на спекуляції, будував свій оптимізм, який скінчився врешті катастрофою, котра загрожує цілому американському економічному життю.

Доперва тепер змалював президент Гувер дійсну ситуацію, коли підкреслив у своїй промові у Велей Фордж, що американський нарід опинився під пору в такімсамім траґічнім положенню, в якім була армія підчас зимування у Велей Фордж у 1777 році.

І те цікаве, що вже тепер мало є таких, котрі добачували би, що уряд чи партія зможуть виратувати державу з економічної катастрофи. Навпаки, сам президент Гувер виразно підчеркує, щоби не спускатися на уряд. Він виразно вважає великою помилкою думати, що уряд є жерелом усякої мудрости. Ми знаємо, каже президент Гувер, що жерелом мудрости є — нарід і тільки нарід може осягнути ще й тепер побіду. Отої боротьби, яку доводиться тепер зводити американському народови з економічною депресією, не можна по словам президента, виграти, йдучи за одним якимсь ґенієм, при помочі одного сильного удару, одною стратеґією. До цього треба цілого народу, усіх сил. З катастрофи, яку переживаємо, можна вийти побідно, але до цього треба сильної постанови й енерґії цілого народу. А тоді, каже Гувер, не тільки Америка осягне побіду над катастрофою, але разом з тим започаткує нову добу ще славнішої як досі історії.

Це не першина, що уряди звертаються в нещастю до — народу. Це робили і роблять навіть у монархічних державах. Та в нашім випадку добре хоч те, що тепер сам уряд здає собі добре справу з катастрофи і признається до цього перед народом.

О. С.

ПОЛЬСЬКО-РОСІЙСЬКЕ БРАТЕРСТВО

З нагоди візити посла російського у Варшаві, Антонова, у Львові, місцева преса принесла вістку, що нібито п. Антонов в розмовах з місцевими достойниками польськими порушив справу **польсько-російської угоди** з вістрям, зверненим проти Українців. Характеристично, що мимо офіційних заперечень преса свого твердження не цофнула; та що фама переказувала про оферту Совітів пікантні подробиці. Цікаво, що Антонов підчас свого перебування у Львові фактично або бачився з визначними пропаґаторами польсько-української угоди (гр. Дунін-Борковський), або шукав їх, хоч і без наслідку (Бохенського напр.).

Що є на річі? Не знаємо таємниць совітського посольства ані польських канцелярій урядових. Натомісць знаємо всім знані нові факти і маємо голову, щоби думати... А ці факти такі: **перше,** мимо вступних непорозумінь польська делеґація торговельна таки поїхала до Росії і на совітську Україну, і звідтам повернула й оповіла, що вона дуже задоволена зі своєї поїздки, що її дуже гарно большевики приймали, та що найвищий час зачати торговлю з Совітами... **Друге:** ендецька преса з подвійним накладом енерґії кричить про потребу порозумітися з Совітами, бо совітський Київ (чи там Харків) ніколи супроти Польщі не буде такий аґресивний, як національно-український. **Третє:** з нагоди нарад женевських польський делеґат, міністер закордонних справ Залеський, і російський делеґат Літвінов обсипалися взаїмними компліментами, особливо в справі аґрарних плянів женевських нарад і світової економічної кризи. Літвінов похвалив Залеського, а Залеський Літвінова. **Четверте:** III. Інтернаціонал **розвязав КПЗУ** (комуністичну партію Західної України, що ділала на терені Галичини і Волині) і **підпорядкував українських комуністів в Польщі—ПКП** (Польській Комуністичній Партії) і її варшавському осередкові.

Може всі ці факти припадкові, але коли якісь припадковости ідуть паралельно в тім самім напрямку, припадковість їх стає сумнівною. Коли III. Інтернаціонал ліквідує самостійну українську компартію на терені Польщі, це значить, що він звиває українсько-комуністичний таран проти Польщі, а що найменше — ламає його протипольське вістря (бож комуністична Польща всеж таки буде Польщею, не Україною). Коли він це робить, значить резиґнує з евентуального відділення українських земель від Польщі.

Коли преса роздуває наслідки подорожі торговельної місії до Росії, а Залєський робить реверанси в Женеві Літвінову (під сприяючий супровід преси), це значить, що за кулісами Москва і Варшава до чогось договорилися... А що саме економічне порозуміння пса варта без політичного, бо завше одно тягне за собою друге (як видко це на прикладі німецько-совітських відносин), то й не є виключене, що між „обома високими сторонами" дійшло і до політичного порозуміння. Чиїм коштом? Це не тяжко відгадати: коштом тих самих, яких коштом осягнено порозуміння польсько-російське в Ризі в 1920 році....

Зрештою, обєктивні умови сприяють такому порозумінню. Польща виснажена в край роздутим буджетом, хвилею страйків, завмиранням торговлі і промислу. Їй потрібно знайти якийсь вихід. Чомуб не в Росії, яка — як того певні Поляки — не мріє про Львів і Вільно, як Німці про Ґданськ і коритар. А Українці стають занадто вибагливі і галасливі.

Таксамо Росія. Пятилітка проаалюється. Домпінґ тратить свій розмах. Армія непевна. Правда, до війни готується Росія і як остаточного засобу її не вирікається, але... вислід війни все непевний, отже чи не можна якось без неї зробити якусь „передишку"? Тим більше, що й колективізація, без тракторів нічого не варта, і валюти нема, і населення бурчить, і в перше — у Москві вибух невеличкий страйк, що обійняв 20,000 робітників. Що в таких обставинах — наростання незадоволення — завше найважнішу ролю відграють „окраїни" („креси"), а в першій лінії Україна, то... то чи не ліпше зліквідувати „український шовінізм" КПЗУ (бо з неї вилазили ріжні „уклоністи", Шумського сторонники і пр.), і — якось порозумітися з Польщею на засаді: „пан з панем зна сен, а хлопові засе"?

Повторяю, не знаємо закулісових таємниць московської чи варшавської дипльоматії. Але факти підозрілі. А історія вчить нас, що коли оба претенденти на наші землі не могли змогти один другого, то кінчили завше порозумінням. Як то було — за царя Олексія в Андрусові, за Александра I. і за Леніна в Ризі. Не виключено, що щось подібне приготовляється і тепер. В кождім разі нам треба бути уважними і знати, що нас вратує тільки одна орієнтація — на пробуджену націю... Треба лиш, щоб ніхто і ніщо її вже знова не приспали.

АНОНІМИ.

Не треба писати про вартість анонімів. Кожний гаразд знає, яку вагу можна прикладати до писання того, хто стріляє зпоза плота, цебто боїться, чи тільки не має відваги виявити, хто він такий. Про аноніми, в яких авторів можна зразу дошукатися злої волі, ми навіть не писалиб, бо над такими завжди треба переходити до дневного порядку. Але крім таких бувають ще й інші аноніми. Гадаємо, що приходять вони до кожної редакції, так як до нас. Їх автори — люди доброї волі, торкаються доброї справи, висловлюють добру думку, але всеж таки бояться виявити, хто вони.

Часто буває, що про порушену на сторінках часопису справу приходять голоси читачів чи передплатників. Буває, що такі письма підписані, але буває, і то — на жаль — доволі часто, що замісць підпису автора знаходимо таке: „Сталий передплатник", „Прихильник" то що. Мусимо признатися, що такі письма роблять дуже прикре враження. Не помагає те, що в них порушені нераз справи, які не вимагають виявлення дописувача. Бо анонім є завжди анонімом, цебто доказом браку цивільної відваги у його автора.

Та найгірше буває, коли анонімні автори надсилають всякого роду інформації. Вони не хочуть цього зрозуміти, що ніхто не може таких інформацій взяти під увагу і їх якнебудь використати. Інформація має вартість тільки тоді, коли вона походить з певного і віродостойного джерела, яке знається. Тільки такі інформації ми можемо приймати до відома і тільки такі просимо нам надсилати. Нехай кожний наш інформатор має настільки цивільної відваги, щоби надсилані нам інформації підписувати імям і назвиском і подавати свою точну адресу.

В творі французького автора Монтескіє „Дух законів" написано про одно татарське племя, що вживало стріл з підписом даного войовника, щоби кожний ворог, ранений стрілою, знав, хто його зранив. Варто булоб нам затямити собі цей гарний приклад і не посилати стріл непідписаних і зза плота. Хай раз на завжди зникнуть з нашого життя аноніми. — („Новий Час").

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Користатймо з публичних бібліотек.

Говоримо й пишемо богато про науку й вартість книжки. А коли пишемо про нашого каменяра Івана Франка, то не забуваємо зацитувати його слів:

„Книги — морська глибина:
Хто пірне в них аж до дна,
Той, хоч і труду мав досить,
Дивнії перли виносить".

Отсе заставляє мене звернутися до нюйорських Українців, а особливо до тих, котрі мешкають на долині міста, а там їх є найбільше, щоби більше цікавилися публичними бібліотеками.

А з тої цікавости буде подвійна користь: самі чогось навчимося і допоможемо поширенню української книжки.

При Десятій вулиці (331 E. 10th St.) можна завважити в бібліотеці те, що там є коло 20 українських книжок, а ані одного з українськех журналів чи часописів. Якжеж бідно виглядаємо тут супроти 1,500 книжок польських, 500 російських, 600 мадярських і т. д. Маючи це перед очима, побачимо наглядно, які ми байдужні до книжки. Аж сором глянути на маленьку поличку з кількома книжками в нашій мові. А наших читачів то вже можна на пальцях почислити! Щоправда, то деякі читачі вже не мають що читатти й дописують на книжках: „Домагайтеся побільшення числа українських книжок". Щоби тих книжок було більше, треба нам громадно вписуватись до бібліотек й коли нас буде відповідне число, — тоді заряд буде змушений сповнити наші слушні домагання! Є теж побажаним, щоб усі наші часописи й журнали засилали туди свої примірники, подібно, як це практикують інші народности. Я з власної волі заносив до бібліотеки „The Ukrainian Review" й бачив як усі тим журналом цікавилися. Але в першу чергу вписуймося до публичних бібліотек, а тоді бібліотеки будуть змушені піти нам назустріч.

Федір Луців,

Ню Йорк, Н. Й.

Д-р А. Т. Кібзей.

СПОМИНИ З ПОБУТУ НА УКРАЇНІ.

(25)

А тут я ось і лишаю за собою той дорогий нам Київ!

Чи побачу я ще його коли? Чи поїду коли ще раз на Україну? Чи завітає там „своя воля і правда?" — Не знати!

Поїзд скоро летів. Ще раз споглянув я крізь вікно і мимоволі шепнув: „Бувай здоров, Києве! Прощай Україно! Хай Бог благословить!" А сльози тиснулися до очей.

⁂

До нашої переділки у „мягкім" ваґоні, де був я і п. Стебінс, присівся якийсь добродій. Це був — як я пізніше довідався — урядовець польського консуляту з Київа. Між мною і п. Стібенсом розмова велася лиш по анґлійськи. Поляк не втручався до нас, бо нашої мови видно не розумів. Пізніще, коли я бачив, що він читає польську ґазету, я заговорив до нього й спитався, чи він читає також по українськи й аж тоді вивязалась між нами довша розмова та знайомство. Він оповідав мені деякі цікаві річи, але не про все охоче говорив. На деякі мої питання він давав вимикаючі відповіди. Говорив на половину російсько-українською мовою. Жалувався, що, живучи у Київі, він відчуває брак культурного життя та товариства і т. д. Я для цікавости питав його, чи у Київі знає він яке місце або готель, де можна би забавитися, приміром так як у Варшаві або у якім іншім більшім місті в Европі. На те він відповів, що одиноким таким місцем є готель „Континенталь". Та коли я признався, що ми якраз там мешкали, то він запевнив мене, що я вже все знаю про товариське життя у Київі. Признав, що музика, котра приґрає при обіді в готелі „Континенталь", була заведена лиш на домагання панів з ріжних конзулятів і тому він якраз їхав на тримісячний відпочинок до Варшава, — себто, щоб забавитись і погуляти у Польщі.

Наша розмова з п. Стебінсом та урядовцем польського консуляту все ще таки обмежувалася лиш до звичайної балачки. Ніхто з нас не мав відваги голосно сказати, що думає про СССР.

Поїзд їхав скоро; задержувався на стаціях тільки по кілька хвилин, в часі яких ми купували овочі, мельони та пиво й так приймали один другого у ваґоні. Спеціяльний ваґон з їдальнею і т. п. на тій лінії не курсує ніколи. То тут то там в часі їзди переходили через ваґони ревізори білетів; за п. Стебінса я давав їм відповіди. Ми минали місточка й села, прекрасні українські поля й ниви. Не знаю чому, чи на перекір церкві, чи на домагання большевиків, можна було бачити, що помимо недільного дня люди подекуди не святкували. Можна було бачити мужиків в полі, як звозили снопи. Але на залізничих стаціях цікава публика подекуди була одягнена по святочному.

Мені жалко було, що не міг вертатись до Галичини шляхом на Підволочиска. Комісар, що у Київі давав мені дозвіл на виїзд, на моє прохання виразно зазначив був на моїй пашпортовій візі, що можу повертатись назад через Шепетівку або Підволочиска, але в бюрі, де я купив білет їзди, урядовець заявив, що одиноким шляхом на виїзд є тільки в напрямку через Шепетівку. А шкода! Бо бажав я побачити дещо більше української землі. Друга причина, чому тільки через Шепетівку можна було повертатись, була мабуть та, що для урядовців лекше було переводити контролю на однім пункті. І колиб навіть хтось з подорожних „прогрішився" й бажав чмихнути з Київа, не даючи про те нікому знати, то в Шепетівці легко можна було його приловити, бо іншої дороги залізницею за кордон він не мав.

Вечером в годині 6.20 ми приїхали до Шепетівки. І тут знову відбулася така сама контроля пасажирів і пакунків, як при візді на Україну.

Ми злізли з поїзду, забираючи з собою наші багажі. Нас завели до великої ревізійної салі. Тут знову строга ревізія, чи не вивозимо що дорогоцінного з України чи з Росії. Дальше виміна грошей, себто — коли хто мав рублі, то треба було виміняти, бо рублів не можна вивозити з СССР. При виміні треба було доказати посвідками, що виїжджаючий виміняв певну, точно означену суму долярів на рублі в СССР. Я мав при собі 25 рублів. Коли я прийшов до каси, щоб виміняти їх на доляри, в касі виміняли мені лиш 20 рублів, а 5 рублів і дещо дрібних не хотіли брати. Казали, що більше не можна виміняти, але й сказали, що не можна їх везти з собою за кордон. Я спитався їх, що мені з тим робити? Так один з „товаришів" порадив мені, щоб я ті рублі або дав на якусь ціль або щоб тут на місці щось собі за них купив. Я вибрав ту другу пропозицію. Отож вислали мене зі стації у місто в товаристві якогось урядовця на закупно. В місті купив я 2 пачки папіросів, дещо овочів; одного рубля дав тому, що ходив зі мною, а 2 рублі таки вдалося мені сховати при собі і так вернули ми на стацію. Тут мій провідник-урядовець здав звіт, що я розтратив усі рублі й лиш таким чином таки удалося мені привезти з собою аж 2 большевицькі рублі до Америки.

По тих усіх клопотах та церемоніях ми купили залізничі білети до Здолбунова, на т. зв. „невтральну полосу" між Україною й Польщею та по короткім часі знову свобідніше відітхнули, бо вже сиділи у поїзді. Через годину чи півтори ми приїхали на те місце, де кінчиться СССР, а де зачинається „Ржечпосполіта Польска".

Большевицькі урядовці повилізали з ваґонів, а ввійшли до них Поляки в своїх роґатівках. Поїзд рушив з місця. Ось ми вже й минули граничний напис і були в Польщі. Ми заглядали крізь вікно. Я тільки рукою махнув і сказав: „Ґуд бай, болшевикс", а п. Стебінс додав: „Ту гел вит ю, болшевикс!"

Потяг, яким ми їхали через невтральну полосу, складався лише з двох російських ваґонів; а всіх пасажирів було 15 до 20. Ми їхали досить скоро. Язики розвязалися. Стебінс без ніякого сраху витягав з кишені ріжні фільми і хвалився, скільки то фотоґрафій набрав він в СССР. „Таки — каже — перехитрив їх!" Розказував мені, що був також в Ленінґраді і Москві і на мої запити пояснював що того, що ми бачили й переживали у Київі та взагалі на Україні, навіть не можна порівнювати з тим, що діється в тих російських містах. Оповідав, що в Ленінґраді та Москві крайна нужда; люди ходять неначе під обухом, всіх бояться та всіх підозрівають. Урядовці ставлять великі перепони; а крім того, коли й можна щонебудь купити, то страшна дорожнеча. Оповідав багато цікавих річей, але всеж таки тяжко було видобути від нього, чого він їздив до СССР. Я й донині підозріваю, що п. Стебінс, як адвокат, їхав в довірочній місії від якихсь багатих американських підприємств.

Наш товариш подорожі, Поляк, також дещо голосніше говорив і таки добре жалувався на большевиків. Але — видно — й боявся їх. „Помимо всього, — говорив він — якіб вони й не були, то у них є сила й дисципліна."

Ми так забалакалися, що й не встигли оглянутись, як вже заїхали на стацію в Здолбунові. Була година 6.20 під вечір. Тут знову ревізія в польській коморі. Всюди повно польських урядовців в роґатих шапках, з золоченими ковнірами, старших і молодших і Бог зна кого! Всі вони були „пани", але й нас кликали „панами"; „товаришами" ми вже не були. Ці „пани" поприходили, позабирали наші пакунки й у короткім часі наступила ревізія. Урядовець, що переглядав баґажі, прийшовши до моєї валізки, яка вже була отворена, тільки заглянув, казав приліпити печатку й то все! Притім сказав: „Що пан може пшивезьць з Росиї? Они і так ніц не майон!" Переказую це лиш тому, щоб читачі довідалися й про польську опінію про большевиків.

Вечеря в Здолбунові.

На залізничій стації в Здолбунові є досить добрий ресторан. Ми вже до сита були наїлися чорного хліба, борщу та капусти на Україні, але за цілий день подорожі таки добре підголодніли. Так ми скоро поспішили до ресторану на вечерю. Замовили юшку, печеню, ярину та ріжні інші присмаки, а до того ще й добре окоцімське пиво. Смачно їли та згадували про Київ. Коло нашого стола, де сидів я і п. Стебінс, сидів напроти нас якийсь товстенький добродій з такою самою як він жінкою. Між ними йшла розмова також по анґлійськи. Я відразу здогадався, що це Жиди. По короткій розмові я довідався, що вони з Филаделфії. Він виеміґрував до Америки з Одеси перед 20 літами, а тепер робив таку саму прогульку по Росії та Україні як і ми. Серед нашої розмови то про це, то про те я спитався його: „Гав дид ю лайк Рошія?" Мій Жид довго оглядався на всі сторони; все ще неначе боявся когось та якось не знав, чи відповідати що, чи ні. Та я додав йому відваги. „Дон't бі ефрейд" — кажу — „Ю ар нав ін Поленд, нат ін Рошія!" Аж тоді він відповів: „Іт воз террибл!" — Оповідав мені також деякі цікаві річи, як то большевики сконфіскували все майно у його свояків на Україні, як біжницю обернули на „червоний клюб" і т. д. Значить, ані п. Стебінс ані цей Жид не дали слова похвали для СССР.

Така була їх опінія.

(Конець буде)

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ

(Подаємо в оригіналі ті листи, що наспіли з краю в справі останніх подій. — Ред.).

I.

Минуле, незабуте!

Пацифікація! Це слово містить у собі все: біль, спустошення кооператив, ворожнечу, страх перед побоями, підпали, бомби й богато дечого іншого.

Але що в тому є правдою, а що ні, то трудно вгадати. Бомби в кооперативах! Чи то можливе, щоби люди самі на себе руку накладали? Ні! Це брехня! То злочинна рука ляцька „стшельцуф" це робить. Підпали стирт! Це вже, дехто скаже, може бути правдою! Ні, й це брехня! Дідичі, забезпечивши збіжа в огневих товариствах на корисніших умовах, замісць того, щоб молотити й продавати за безцін, палять! Ні одного Українця не піймали з сірниками під стиртою. Всі інші арештування й розправи, це тільки на те, щоби нашу інтелігенцію в селах припинити в народницькій праці!

Піймали кількох безробітних посіпак греко-католицького обряду, котрі кинулися на села за здобичею, то вже мали доказ в руках, що то тільки зпоміж Українців виводяться „бандити" і то з У. В. О.! Ця організація стоїть їм сіллю в оці! І власне ці арештування дали товчок до тих всіх репресій, яких ляцькі кати допустилися супроти села, діячів, студентів і кооператив. Ці знущання і нищення так недавно відбувались, а тепер їх майже вже не видко. Чим гірші наслідки тих звірств були, тим величавіше по сім ми себе відбудували!

Ми відбудувалися й то величавіше, а свідомість в десятеро зросла. Цю свідомість далося вже відчути при виборах! Помимо перепон в аґітації наші щирі й свідомі (про хрунів не говорю, їх всюди повно) громадяни голосували на ч. 11. Український виборчий бльок мав ч. 11. Були випадки, де бракнуло 11-ки і таке сталось у нас, та я в порозумінню з о. сотрудником почав фабрикацію чисел. По випущенню першої й другої серії тих чисел Ляхи наслали на мене поліцію й мене арештували. Вели під револьверами для настрашення голосуючих. Та вони перечислились, бо помимо насильств, яких допускались в часі голосування, у нас більшість голосів зібрала одинацятка. Мене не мали де перетримати, то всюди водили: й на постерунок і до льокалю виборчого, але ніде довго тримати не хотіли. Я все підглядав і заваджав. Голосування скінчилося й по обрахованню голосів в год. 1-шій в ночи хотіли мене везти до міста, та предсідник виборчої комісії по стягненню протоколу казав мене випустити. Правдоподібно не хотів, щоби мене тягнули до суду, бо я був би й його тягнув на свідка й виповів би всю їхню практику виборчу. Помимо їх зусиль наша 11-ка у нас побідила! Тому всі Ляхи, від найстаршого до наймолодшого, страшно казилися і мстилися. Ми вже звикли до їхньої практики й маємо надію, що їм зреванжуємося!

„Ще не вмерла"... залунає „Хай Лях загибає!"

У. Х.

II.

Відгуки минулого.

Минулорічна осінь і „випадки" з нею звязані, є знані всюди.

Вистарчить згадати „пацифікацію" Східної Галичини, а кождий оповість якийсь епізод з тої „геройської виправи" польських уланів і поліцистів.

І нині, коли цю справу можна у в а ж а т и неактуальною, трапляються актуальні, й то не рідко, випадки безпосередньо звязані з „геройством Ляхів погромників".

„Ще одна жертва знаних осінних подій"... Такі й подібні заголовки новинок переповнюють наші часописи. Звичайно під таким заголовком сумна відомість: „Помер Іван Полiно, член управи кооперативи „Надія" в Заболоттю. Побитий уланами в часі „пацифікації" по 7-місячнім безплатнім лікуванні в Народній Лічниці. Покійний лишив пятеро неліітних дітей і безпомічну жінку. Громадяни, не дайте згинути вдові й сиротам покійника..."

І не трудно булоб помогти таким вдовам і сиротам, коли би їх були тільки десятки. Але їх є вже сотки! Населення бідне через теперішню скруту ще більше зубожіло, а таких бідаків не мало й заходить обава, що те число потроїться, бо їх ще богато лікується в безнадійному стані. І не один не приготований в обличі сеї гіркої правди сам себе спитає: „Що буде далі?" Ряди тих „нуждарів народньої справи" збільшуються, а тут заповідається голодний передновок. Населення зубожіле, а ті „нуждарі" голодують і нині або завтра зачнеться цей сумний початок до трагічного кінця: **Вони будуть пухнути з голоду!**

Як довго ту й так уже перетягнену струну думають перетягати? Чейже твердолобі не скажуть, що се перепруження само звільниться. Не чекаймо, аж наші погромники кинуть нам, як собакам, якийсь охлап. Учімся власними силами літати. Відмовмося всі як один від усього непотрібного, алькоолю й тютюну, хоч на якийсь час! Зроблену ощадність зложім в українських банках для жертв пацифікації! Вирвім, поки час, тих нещасних з рук наших кровопивців. Ратуймо їх в імя нашої незаплямленої кровю рідних братів історії. Нам покоління будуть дякувати. Коли нам не шукати сонця правди, то протрім брудну шибку для наших наступників, хай вони знають, чого хотіли, про що мріяли і до чого змагали по тернистій і кривавій дорозі їх батьки, діди й прадіди!

Цих кілька щирих, простих і правдивих слів пересилаю під увагу ширшому загалови всесвітньої української еміграції. У нас про такі збірки й на такі цілі годі думати — „всесильні" не допустять на явну збірку.

Вірю в добру волю й так уже перетяженого ріжними рідними „драчками" української еміграції: помогти нещасливцям.

С. К. О. Б.!
(Сильно! Красно! Обережно! Бистро!) **„Володар Скал".**

Травень 1931.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

ЛОРЕНС, МАСС.

На потерпівших.

На весіллю в Андрія Воронка і Марії Кольби присутні гості не забули про Рідний Край і зложили $19.15 на потерпівших від ляцьких побоїв.

Жертвували по $2: А. Воронка, Микола Кольба; по $1: Д. Шабан, І. Хома, І. Буцяк, М. Мазур, В. Ширубура, В. Свіщ, Дж. Д. Ятіс, В. Анатик, С. Турчин, В. Котинський; по 50 ц.: П. Качук, п-ні Наталка, Ф. Гаврилів, Ф. Кобрин, М. Яців, О. Петріник, Л. Захарчик; М. Воронка 40 ц.; по 25 ц.: М. Гнатів, п-на Мельницька, Я. Кухар, Г. Свіщ, п-на Яців.

Гроші переслано до краю через Обєднання.

Іван Буцяк.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за травень 1931 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	358.18
2.	195.40
3.	80.83
4.	83.48
5.	96.83
6.	31.91
7.	183.06
8.	183.66
9.	138.68
10.	164.65
12.	110.69
13.	44.02
14.	84.01
15.	22.67
16.	40.08
17.	29.40
18.	110.61
19.	10.62
20.	133.71
21.	76.32
22.	88.55
23.	43.37
24.	116.37
25.	42.02
26.	27.55
27.	48.17
28.	120.91
29.	150.11
30.	69.84
31.	122.86
32.	30.89
33.	74.45
34.	115.57
35.	22.36
36.	87.10
37.	68.18
38.	219.56
39.	120.82
40.	28.06
41.	30.74
42.	112.34
43.	53.68
44.	141.23
45.	179.86
46.	28.86
47.	46.85
48.	45.95
49.	17.54
50.	38.72
51.	46.09
52.	42.14
53.	55.83
54.	17.69
55.	41.87
56.	119.13
57.	103.94
58.	90.96
59.	136.12
60.	20.96
61.	42.87
62.	52.30
63.	198.73
64.	65.32
65.	244.90
66.	99.69
67.	125.47
68.	36.79
69.	74.72
70.	229.88
71.	10.05
72.	51.00
73.	85.24
74.	40.10
75.	82.78
76.	216.92
77.	68.58
78.	132.86
79.	3.51
80.	42.76
81.	121.06
82.	59.91
83.	86.90
84.	25.46
85.	85.97
86.	190.01
87.	95.13
88.	7.18
89.	11.63
90.	198.62
91.	214.75
92.	14.10
93.	47.17
94.	182.90
95.	51.07
96.	155.83
97.	85.61
98.	118.14
99.	158.25
100.	64.41
101.	54.78
102.	330.90
103.	87.04
104.	197.36
105.	150.82
106.	194.15
107.	40.48
108.	84.14
109.	116.72
110.	34.12
111.	44.35
112.	189.42
113.	62.47
114.	44.79
115.	23.64
116.	60.87
117.	68.79
118.	59.40
119.	30.94
120.	133.42
121.	81.06
122.	46.17
123.	137.48
124.	91.45
125.	18.68
126.	77.23
127.	104.88
128.	60.88
129.	32.78
130.	210.44
131.	38.65
132.	124.85
133.	166.79
134.	73.59
135.	82.32
136.	148.47
137.	159.40
138.	49.24
139.	70/88
140.	51,09

Відділ	Заплатив
141.	28.98
142.	112.98
143.	35.76
144.	37.44
145.	45.76
146.	102.95
147.	358.92
148.	15.34
149.	39.35
150.	19.21
151.	94.09
152.	62.22
153.	14.67
154.	44.14
155.	318.54
156.	113.65
157.	29.30
158.	4.65
159.	64.14
160.	62.46
161.	128.70
162.	45.62
163.	85.66
164.	77.59
165.	97.20
166.	13.37
167.	49.13
168.	156.11
169.	51.41
170.	169.84
171.	37.34
172.	26.41
173.	27.27
174.	17.86
175.	111.45
176.	53.07
177.	57.31
178.	51.89
179.	156.91
180.	4.53
181.	129.74
182.	121.34
183.	101.88
184.	7.33
185.	100.17
186.	57.40
187.	36.81
188.	34.74
189.	27.65
190.	26.29
191.	75.06
192.	72.74
193.	117.25
194.	15.63
195.	36.46
196.	39.93
197.	32.77
198.	59.06
199.	9.76
200.	69.85
202.	40.46
203.	80.18
204.	118.20
205.	15.59
206.	332.25
207.	58.60
208.	35.56
209.	107.69
210.	30.10
211.	120.07
212.	37.92
213.	262.43
214.	56.55
215.	33.00
216.	42.75
217.	285.28
218.	254.51
219.	45.97
220.	134.64
221.	348.93
222.	17.56
223.	177.16
224.	1.95
225.	29.10
226.	13.92
227.	79.48
228.	52.78
229.	166.93
230.	218.68
231.	49.44
232.	57.18
233.	44.61
234.	124.88
235.	113.47
236.	122.70
237.	171.46
238.	59.67
239.	186.00
240.	9.57
241.	72.18
242.	112.26
243.	87.51
244.	20.97
245.	125.03
246.	38.42
247.	219.33
248.	46.19
249.	39.71
250.	17.40
251.	123.12
252.	61.13
253.	67.10
254.	88.05
255.	76.11
256.	33.69
257.	45.24
258.	39.02
259.	140.53
260.	29.37
261.	12.04
262.	43.83
263.	49.11
264.	22.00
265.	24.27
266.	70.29
267.	53.92
268.	66.90
269.	31.49
270.	139.56
271.	49.58
272.	7.13
273.	112.66
274.	139.92
275.	87.26
276.	413.99
277.	77.86
278.	47.60
279.	6.24
280.	95.81

Відділ	Заплатив
281.	25.56
282.	174.53
283.	94.11
284.	42.79
285.	25.10
286.	68.31
287.	9.93
288.	165.75
289.	30.72
290.	53.75
291.	24.50
292.	269.60
293.	37.52
294.	40.52
295.	174.57
296.	203.55
297.	15.34
298.	47.39
299.	67.77
300.	259.09
301.	90.43
302.	7.49
303.	64.41
304.	43.64
305.	76.81
306.	31.84
307.	36.71
308.	93.45
309.	38.89
310.	45.38
311.	19.10
312.	43.87
313.	54.63
314.	10.56
315.	15.36
316.	203.15
317.	73.76
318.	113.93
319.	36.10
320.	82.95
321.	109.76
322.	39.63
323.	45.70
324.	102.64
325.	63.23
326.	128.88
327.	40.12
328.	19.97
329.	14.31
330.	60.67
331.	41.22
332.	52.89
333.	115.31
334.	303.36
335.	47.35
336.	171.03
337.	18.59
338.	221.79

Відділ	Заплатив
339.	70.25
340.	20.18
341.	80.61
342.	189.05
343.	41.01
344.	44.42
345.	115.38
346	23.80
347.	63.40
348.	6.93
349.	91.71
350.	79.70
351.	32.44
352.	62.34
353.	17.66
354.	29.11
355.	46.99
356.	25.20
357.	31.29
358.	66.07
359.	23.92
360.	66.79
361.	340.27
362.	31.64
363.	116.77
364.	240.24
365.	96.30
366.	12.98
367.	208.57
368.	15.34
369.	143.37
370.	186.81
371.	107.90
372.	27.96
373.	27.91
374.	17.56
375.	49.39
376.	19.89
377.	13.34
378.	31.25
379.	38.78
380.	19.46
381.	28.00
382.	33.53
383.	98.73
384.	94.78
385.	161.34
386.	14.08
387.	3.51
388.	190.80
389.	39.43
390.	15.08
392.	16.08
393.	26.02
396.	73.24
400.	59.64
401.	26.91

З місячних вкладок старих родів обезп. $32,690.13

Відділ	Заплатив
3.	1.46
5.	2.52
7.	3.42
10.	1.16
13.	4.46
14.	15.20
16.	4.31
17.	2.67
23.	1.34
25.	21.93
26.	4.25
28.	1.24
29.	9.69
31.	6.00
34.	2.15
37.	2.14
38.	5.82
42.	5.16
44.	6.56
56.	9.25
57.	4.91
58.	4.27
59.	9.91
63.	4.16
64.	5.12
65.	31.48
66.	1.83
67.	2.68
70.	5.02
71.	1.36
74.	5.25
75.	1.66
76.	3.70
78.	4.18
83.	9.98
84.	2.41
85.	6.80
87.	22.20
91.	2.77
92.	2.52
94.	23.08
97.	28.77
100.	13.52
102.	23.36
104.	1.01
106.	4.96
112.	7.35
113.	2.15
115.	4.18
117.	5.81
122.	8.07
127.	5.13
130.	11.25
131.	6.44
133.	10.37
137.	4.15
141.	2.83
142.	40.76
143.	4.22
144.	15.12
145.	4.15
146.	4.78
147.	26.90
151.	7.85
152.	1.45
155.	4.15
157.	2.37
160.	51.53
163.	14.36
167.	8.32
168.	2.37
174.	4.15
177.	44.77
179.	8.35
181.	2.68

Відділ	Заплатив
183.	7.25
185.	1.72
191.	1.71
195.	6.59
196.	7.75
204.	27.38
206.	19.03
213.	31.68
217.	40.64
218.	3.19
221.	11.21
223.	4.16
229.	3.68
230.	6.46
234.	4.15
235.	2.37
237.	4.30
239.	49.43
242.	11.82
243.	7.13
245.	9.41
246.	1.29
247.	14.77
248.	2.08
252.	1.61
253.	2.29
255.	3.93
266.	9.48
267.	12.30
270.	3.95
271.	6.47
276.	12.98
277.	1.88
278.	1.35
281.	25.09
284.	13.26
286.	4.32
292.	21.95
295.	16.91
300.	2.13
301.	17.65
308.	2.37
309.	7.26
313.	5.93
316.	9.70
322.	2.03
323.	4.19
325.	3.23
326.	2.48
333.	2.45
334.	4.94
336.	10.79
337.	1.16
338.	5.15
345.	4.15
346.	4.94
347.	5.75
349.	4.17
350.	1.70
351.	2.16
357.	14.43
361.	65.94
363.	7.21
364.	7.38
366.	2.21
367.	12.05
369.	6.46
371.	10.82
372.	18.05
382.	4.53
383.	7.31
385.	14.69
387.	8.30
388.	5.19
389.	2.16

З місячних вкладок нових родів обезп.	$1,361.68
Разом від членів	$34,051.81
Процент від морґечів	8,539.08
Процент від бондів	2,537.50
Спмати морґечів	3,437.50
Разом	$48,565.89

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 31 Болькович Марія	1,000.00
в. 90 Яким Параска	1,000.00
в. 170 Мушинська Анна	1,000.00
в. 205 Сулик Павло	1,000.00
в. 247 Баран Микола	1,500.00
в. 285 Лахвацький Ол.	1,000.00
в. 357 Фостик Теодор	1,000.00
в. 388 Пірко Микола	500.00

Запомоги з фонду запомогового:

в. 2 Дубец Харлампій	50.00
в. 28 Поляк Михайло	50.00
в. 45 Совірка Петро	100.00
в. 45 Карнав Іван	50.00
в. 48 Катулька Теодор	50.00
в. 54 Дячек Андрій	50.00
в. 62 Цибак Стефан	75.00
в. 65 Матлаґа Стефан	50.00
в. 69 Смілка Василь	50.00
в. 70 Сидор Мих., мол.	25.00
в. 72 Блізневська Марія	25.00
в. 77 Йоган Михайло	25.00
в. 79 Ґаврик Еврозина	25.00
в. 146 Фарлей Анастазія	50.00
в. 146 Бугай Анна	25.00
в. 149 Манько Юрій	50.00
в. 193 Джурняк Марія	50.00
в. 194 Марків Анастазія	50.00
в. 206 Іванович Юрій	50.00
в. 218 Ляхоцький Он.	25.00
в. 232 Хома Микола	50.00
в. 239 Боднарчук Он.	50.00
в. 239 Пісечко Іван	100.00
в. 242 Мазур Григорій	50.00
в. 247 Гірник Василь	50.00
в. 252 Федорів Марія	50.00
в. 278 Гуменюк Йосиф	50.00
в. 280 Величко Розалія	25.00
в. 295 Яворська Тацiянна	50.00
в. 300 Шебест Матвій	50.00
в. 308 Лисиґанич Петро	50.00
в. 345 Куліковська Анна	50.00
в. 369 Кравец Анастазія	50.00
в. 381 Оліяр Роман	50.00
в. 385 Землянчин Анаст.	50.00
в. 388 Заремба Юліян	75.00
в. 388 Камінський Стах	50.00

Виплати з фонду сирітського по бл. п.:

в. 78 Тарнавчик Мих.	141.70
в. 141 Чайка Дмитро	500.00
в. 191 Стадник Стефан	115.00
в. 238 Шафранський М.	400.00
в. 254 Пішко Микола	77.38
в. 282 Марків Кирило	744.00
в. 336 Білий Стефан	500.00
в. 396 Недзєльский Ів.	103.00

Виплати з фонду народного:

Свобода за Діточий Журнал	327.80

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за орґан	3,962.50
Свобода за праці	733.30
Податок від реальн.	2,257.57
Платня гол. уряду	580.00
Стейти за лайсенси	-30.00
Видатки канцелярійні: почто, тел. і т. п.	38.38
Податок за воду	5.04
Інвестиції готівки:	
В бондах	30,573.76
В морґечах	4,000.00
Разом	$54,914.43

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. квітня остала	$470,733.84
Прихід за травень	48,565.89
Разом	$519,299.78
Розхід за травень	54,914.43
Готівка з кінцем міс. травня остає	$464,385.30

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 464,385.30
Морґечі	1,395,851.50
Бонди	593,855.50
Реальність	123,000.00
Разом	$2,577,092.30

Стан довжний:

Фонд посмертний	$1,887,339.98
„ резервовий	358,461.80
„ адміністрац.	19,389.27
„ запомоговий	76,180.51
„ народний	7,590.85
„ конвенційний	23,427.39
„ сирітський	204,702.50
Разом	$2,577,092.30

Мик. Мурашко, гол. предс.
В. Левчик, гол. касіер.
Р. Слободян, г. фін. секр.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

БРІДЖПОРТ, КОНН.

На Рідну Школу.

Новозаснований Співацький Кружок під управою Йосифа Болка, при українській гр. кат. церкві Покрови Преч. Богородиці влаштував дня 22. березня с. р. перший концерт в честь Тараса Шевченка.

По відтручению розходів половину зиску в сумі $17 кружок жертвує на Рідну Школу в старім краю.

Отже повищу суму $17 вислано через Обєднання.

Іван Кузів.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

за травень 1931 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	27.68
2.	22.60
3.	9.90
4.	2.70
5.	6.30
6.	2.05
7.	24.30
8.	20.93
9.	23.70
10.	3.82
12.	2.25
13.	7.45
14.	2.00
15.	2.50
16.	8.65
17.	4.75
18.	8.85
20.	7.00
21.	11.48
22.	14.85
23.	3.38
24.	18.45
25.	2.95
26.	4.30
27.	2.50
28.	22.35
29.	22.05
30.	8.80
31.	16.20
33.	4.05
34.	21.60
35.	2.50
36.	75
38.	17.10
39.	12.15
40.	4.75
41.	1.13
42.	10.35
43.	4.05
44.	19.80
45.	15.30
46.	1.15
47.	3.70
48.	3.38
50.	5.65
51.	1.13
52.	90
53.	5.18
54.	3.85
55.	7.90
56.	20.25
57.	9.90
58.	12.40
59.	16.20
60.	2.70
61.	3.83
62.	6.55
63.	16.65
64.	8.60
65.	31.50
66.	1.58
67.	14.85
68.	2.48
69.	4.10
70.	18.45
72.	19.55
73.	9.68
74.	1.60
75.	12.60
76.	28.08
77.	7.20
78.	4.50
80.	4.95
81.	7.00
82.	9.25
83.	13.73
85.	11.95
86.	9.00
87.	16.88
88.	70
89.	3.60
90.	26.10
91.	29.70
93.	3.60
94.	20.02
95.	9.25
96.	21.85
97.	24.55
98.	4.30
99.	29.70
100.	5.20
102.	37.13
103.	6.47
104.	17.80
105.	11.70
106.	6.30
107.	5.40
108.	9.00
109.	13.95
112.	15.20
113.	4.05
114.	11.05
115.	90
116.	11.25
117.	3.15
118.	2.05
120.	18.25
121.	12.90
122.	25
123.	11.25
124.	14.90
126.	1.80
127.	12.83
128.	7.95
129.	2.25
130.	12.45
131.	4.50
132.	16.40
133.	8.80
135.	5.85
136.	22.73
137.	24.75
139.	5.40
140.	7.20
141.	2.93
142.	22.05
144.	4.25
145.	3.60
146.	10.58
147.	51.98
148.	4.05
149.	4.89
150.	11.50
151.	10.45
152.	3.68
155.	46.15
156.	16.20
158.	90
159.	10.80
160.	9.20

Відділ	Заплатив
161.	11.30
162.	3.40
163.	7.88
164.	9.70
165.	2.55
166.	1.58
167.	6.53
168.	24.55
169.	3.60
170.	13.50
171.	25
172.	2.05
173.	5.65
174.	3.60
175.	8.55
176.	4.10
177.	6.75
178.	1.80
179.	22.50
181.	8.35
182.	9.90
183.	2.70
186.	1.58
187.	90
188.	4.55
189.	2.70
191.	7.65
192.	13.95
193.	9.00
196.	4.05
197.	90
198.	3.15
200.	9.00
203.	6.75
204.	15.30
205.	5.00
206.	42.75
207.	6.52
208.	2.45
209.	9.45
211.	9.50
212.	2.48
213.	27.25
214.	8.80
217.	33.30
218.	31.30
219.	4.73
220.	21.25
221.	18.45
223.	33.75
224.	75
226.	1.80
227.	7.20
228.	3.60
229.	15.75
230.	27.00
231.	12.50
232.	6.30
233.	68
234.	38.25
235.	7.88
236.	5.65
237.	18.90
238.	2.95
239.	32.40
240.	1.25
241.	7.20
242.	16.45
243.	19.80
244.	3.40
245.	29.00
246.	4.73
247.	28.65
248.	3.15
250.	1.35
251.	11.70
252.	6.90
253.	7.20
254.	3.60
255.	7.00
256.	3.60
257.	3.15
258.	4.50
259.	15.98
260.	1.35
261.	75
262.	5.85
263.	8.60
264.	2.92
265.	4.28
266.	6.53
267.	6.10
268.	9.00
269.	3.35
270.	18.45
271.	4.05
273.	13.05
274.	12.60
275.	7.65
276.	77.20
277.	5.18
278.	9.00
280.	3.15
281.	3.38
282.	31.05
283.	6.80
284.	4.50
285.	2.25
286.	4.30
288.	22.05
289.	6.30
290.	4.05
292.	26.55
293.	2.50
294.	5.18
295.	24.20
296.	18.70
297.	3.85
298.	5.20
299.	4.95
300.	17.30
301.	13.05
302.	75
303.	2.05
305.	5.85
306.	1.15
307.	3.85
308.	11.55
309.	4.50
310.	5.63
312.	8.30
313.	50
314.	1.60
316.	22.73
317.	11.35
318.	12.38
319.	90
320.	7.90
321.	18.45
322.	2.05

Відділ	Заплатив
323.	10.70
324.	9.25
326.	15.53
327.	4.10
328.	2.70
329.	45
330.	2.95
331.	7.00
332.	7.45
333.	9.05
334.	27.91
335.	5.20
336.	24.10
337.	1.40
338.	25.45
339.	10.13
340.	3.65
341.	8.55
342.	28.35
343.	3.40
344.	4.95
345.	13.30
346.	5.55
347.	6.15
349.	11.90
350.	2.03
351.	2.95
352.	7.45
354.	67
355.	4.28
356.	1.80
357.	4.05
358.	3.55

Відділ	Заплатив
359.	4.95
360.	7.45
361.	30.85
362.	7.95
363.	18.45
364.	22.50
365.	11.70
366.	3.40
367.	15.98
369.	24.98
370.	10.80
371.	12.40
372.	25
373.	2.93
374.	4.50
375.	2.47
377.	1.00
378.	3.60
379.	9.45
380.	4.73
381.	3.15
383.	13.30
384.	11.90
385.	21.15
386.	3.25
387.	50
388.	16.60
389.	2.70
392.	75
396.	13.50
400.	17.35
401.	4.05

З місячних вкладок	$3,493.43
Процент від бондів	1,075.00
Процент від морґечів	811.60
Разом	$5,380.03

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.

в. 326 Срібер Анна	23.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за праці і Діточий Журнал	1,060.70
Платня помічних сил	310.00
Видатки канцелярійні	15.00
Інвестиція готівки:	
В морґечах	6,700.00
Разом	$8,108.70

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. квітня остала	$103,011.22
Прихід за травень	5,380.03
Разом	$108,391.25
Розхід за травень	8,108.70
Готівка з кінцем міс. травня остає	$100,282.55

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$100,282.55
Морґечі	100,740.00
Бонди	55,101.00
Разом	$256,123.55

Стан довжний:

Фонд посмертний	$183,278.17
„ адміністрац.	72,845.38
Разом	$256,123.55

Мик. Мурашко, гол. предс
В. Левчик, гол. касіер.
Р. Слободян, г. фін. секр.

Шпачок вертався до дому все пізно в ночі. Жінка постановила перелякати його. Раз у ночі станула перед чоловіком, загорнена у простирала.

— Хто ти? — спитав переляканий пан Шпачок.

— Дух! — відповіла біла примара.

— А то щастя! бо я вже думав, що то моя жінка! — відповів Шпачок.

КОНКУРС

Український Народний Союз шукає за місцем на фармі, для переведення школи-курсу пластових інструкторів, підчас наближаючихся шкільних ферій-вакацій. Фарма має бути положена в здоровій гірській околиці, у віддаленню 30 до 50 миль від Джерзи Сіти, Н. Дж., в сіти сталої комунікації автом, залізницею, почтою й телефоном, в околиці, менше залюдненій та надаючійся для дальших прогульок і пластових вправ.

Першенство мають українські фарми, які кромі відповідного місця під пластовий обоз зобовяжуться в потребі дати домівку і готовий харч для 15 до 20 осіб одноразово, тай подадуть найнижчу оферту і найдогіднїші умови.

Оферти мають бути на письмі, та мають подати: опис фарми і околиці, телефону, почтової адреси, дороговказ, як там дістатися залізницею і автомобілем, розмір і числа кімнат, ціни за мешкання з харчем і осібно без харчу тижнево від особи, а осібно ціну за привілей розложення обозу — кемпи за цілий час вакацій, ак також всякі інші евентуальні умови. Оферти посилати до головної канцелярії У. Н. Союза 81-83 Ґренд ул., Джерзи Сіти, Н. Дж., до суботи, дня 20. червня 1931 р., до год. 12 в полудне.

КОНКУРС

Потрібно хлопців і дівчат, у віці від 16 до 20 літ, на курс пластових інструкторів-лідерів, улаштований заходом У. Н. Союза, на один котрийбудь тиждень підчас надходячих шкільних ферій-вакацій, то є в часі від початку липня до кінця серпня 1931 р. в околиці Джерзи Сіти, Н. Дж.

Від кандидатів(ок) вимагається:

1. Членства в Українськім Народнім Союзі;
2. Знання української мови словом і письмом;
3. Скінчених двох літ науки вищої школи „Гай Скул";
4. Лікарського свідоцтва доброго стану здоровля;
5. Поручення — рекомендації місцевого відділу У. Н. Союза;
6. Покриття кошту одіння, подорожі в обі сторони й покрие $7 за тиждень та
7. Приняти зобовязання організувати і вести пластові гуртки в своїй місцевости.

Кандидати є управнені старатися о матеріяльну поміч від місцевих відділів У. Н. Союза.

Головна управа покрие кошт обозу, інструкторів і кошт опіки.

Ті, що по скінченню курсу, вернувшись домів, зорганізують і дадуть провід пластовому рухови в своїй місцевости і околиці, будуть відповідно нагороджені.

Зголошення в українській мові на письмі враз з вимененими залучниками приймає головна канцелярія У. Н. Союза 81-88 Ґренд ул. Джерзи Сіти, Н. Дж., до суботи в полудне, дня 20 червня 1931 р.

КОНКУРС

Український Народний Союз потребуе кваліфікованих осіб до помочи в улаштованю школи — курсу пластових інструкторів, в часі наближаючихся шкільних ферій — вакацій. Курс буде тревати по 1 — 2 тижнів кожний. На протязі двох місяців вакацій буде їх кілька в той спосіб, що одна група курсантів, 15 до 20 осіб, по відбуттю науки відіде, а на їх місце приїде друга така група.

Потрібно:

1. Управителя(льки). Мусить бути американським пластуном(кою) в рандзі скавтмайстра. На цілий час вакацій.

2. Інструктори-(ки). Мусять бути американськими старшими пластунами(ками). На цілий час вакацій.

3. Одного лікаря і лікарки. Мусять бути в можности бодай по два рази в тиждень відвідати пластовий обоз і бути в можности прибути на кождочасне телефонічне завізвання.

Кандидати мусять бути люди молоді, обзнакомлені з пластовим рухом в Америці й українським у Галичині, володіти добре українською мовою. Першенство матимуть члени У. Н. Союза і такі, що подадуть найнижчу оферту щодо гонорару, вимог і умов.

Зголошення на письмі в українській мові, найпізніше до полудня, дня 20 червня 1931 р., приймае гол. канцелярія У. Н. Союза під ч. 81-83 Ґренд ул. в Джерзи Сіти, Н. Дж.

ПРОТОКОЛ

З РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗА, яке відбулося на днях від 16. до 20. лютого 1931 р.

(Продовження).

(29)

В тім місці звіти головних урядників зістали вичерпані, а головний предсідатель, Микола Мурашко, відповідною короткою промовою отворив дискусію. Було рішено вести дискусію над кождим звітом осібно і в першу чергу наспіла:

Дискусія над звітом головного предсідателя, Миколи Мурашка. Головний предсідатель передав головство містопредсідателеви Василеви Гришкови, а сам став нотувати запити й інтерпеляції.

До голосу зголосилися слідуючі головні урядники:

А. Питляр питає, чому не скінчена справа відділу 288-го.

Ст. Слободян, зогляду на те, що нема більше запитів, ставить внесенне на замкнення дискусії і ухваленне вотум довіря головному предсідателеви, М. Мурашкови.

о. Гр. Пипюк повище внесенне попирає.

Головний предсідатель відповідає на запит радного А. Питляра, що справа, яку д. Питляр мав на думці, відноситься мабуть до відділу 282 в Сиракюз, бо за відділ 288 в його звіті не було мови і за ніяку там справу йому нічого не відомо. Щодо справи відділу 282 то вона є того роду, що годі сказати точно, де її початок, а де конець. Це справа тертя двох ріжних фракцій у відділі, яка має місце там від давна і яка час від часу прибирає більше або менше гострі форми. Правдоподібно нема там мітінґу, щоби якогось тертя між тими фракціями не було. І чи вони коли скінчаться, то трудно сказати. Це залежне від членів того відділу. Це є не одна справа, але цілий ланцюх справ, і коли одна кінчиться, то друга виринає. Я міг би більше сказати за початок ніж за конець. Відділ 282 це старий і льояльний відділ. Має ріжні старі, такби сказати, традиційні звичаї. В нім практикується також релігійний обряд, головно з нагоди похоронів членів. Від часу, коли до відділу пристало кількох „поступовців", зачалося тертя. В головній канцелярії є гори копій писанини з того приводу. Там їздили й головні урядники для „поєднання". Їздив там і мій попередник, бувший головний предсідатель Теодор Грицей. Я їздив тому, бо коли членам надоїло і вони забажали позбутися „поступовців" тай видали їм переступні листи, то „поступовці" віднеслися до адвоката, а цей знайшов, що переступні листи видається тільки на жаданне. Треба було бути й особисто переконати, що зла злим, так як клина клином, вибивати не можна. Треба було погодити обі фракції, повчити, в який леґальний спосіб карність в орґанізації мусить бути задержана. Я вважав справу за скінчену. Однак показується, що „поступовці", хоч дістали сатисфакцію, бо були привернені до членства в тім відділі, звертають вже свої претенсії до головної управи. А саме хотять, щоби головна управа заплатила кошти їх адвоката. До того вони догадалися вже пізніше, коли отримали від свого адвоката рахунок. Свої претенсії мотивують тим, що якби там був хтось сейчас приїхав, ще заки вони ходили до адвоката, або й стало з ними в Сиракюз мешкав, то тих коштів не булоб. Отже кошти повинна заплатити головна управа, тому, що має такий консервативний відділ, у якім поступовці завше мусять попадати в колізію і нема на місці головного урядника, який би негайно справу лаґодив. Вони не дивляться на факт, що головна управа їх до того відділу не тягнула, але вони самі там ішли і знали, де приступають. В декляраціях підписували, що пошанують не лише статути, але й відділові звичаї та ухвали. Вони не дивляться на те, що головна канцелярія не посилала їх до адвоката та що це й статутом заборонене. Вони не дивляться на те, що їх адвокатови головна канцелярія мусіла відповідати через свого адвоката і була би скорше оправдана жадати від них заплатити й того другого адвоката. Вони чіпаються того, бо вже не мають нічого іншого. Тож коли ходить о відповідь, коли та справа буде скінчена, я мушу повторити те, що вже там сказав у відділі на місці, а саме: тоді, коли ті, що вічно невдоволені, вступляться, або коли перетягнуть струну терпеливости і будуть викинені. Якби члени відділу 282 не горячкувались і не давалися виводити з рівноваги, то за ними є доволі сили, означеної статутом орґанізації, таким інтриґам положити конець і всяке тертя між членами виелімінувати без переступних листів. Щож до самого жадання оплати адвоката, то це жаданне тепер вже звернене до річного засідання. Мій погляд на таке домаганне інтересовані вже знають. Вони відносилися до цілого екзекутивного комітету і також дістали відмовну відповідь. Коли річний збір повного складу головного уряду схоче ту справу розбирати і висказати свою опінію, то це може зробити на іншім місці програми засідання, приміром там, де приходить черга на „дискусії над добром орґанізації", або „внесення й ухвали".

Я зробив у тій справі те, що наразі було можливе, маючи на увазі не лише вдержанне карности орґанізаційної в рядах членів, але передовсім факт, що в тій афері є загрожене обезпеченне не лише членів, але і їх родин, жінок і дітей.

По тім поясненню головний містопредсідатель дав під голосовання внесенне радного Ст. Слободяна, поперте контрольором о. Гр. Пипюком, після чого формально ухвалено приймити звіт головного предсідателя Миколи Мурашка так, як був зложений, з уділенням вотум довіря.

За тим на внесення Михальчука, поперте п. Розуміло, ухвалено одноголосно приймити звіт головного містопредсідателя Василя Гришка без дискусії так, як був зложений, з признанням вотум довіря.

Таксамо без дискусії принято звіт головної містопредсідательки, Юлії Баволяк, і ухвалено їй вотум довіря на внесення о. Пипюка, поперте п. Боївкою.

(Далі буде).

Галицький Жид поїхав у Німеччину. Коли вернувся, сусіди-Жиди розпитуються його про німецький нарід.

— То добрий, працьовитий нарід — відповідає Жид — нема що казати. Одначе їх мова! Вони геть попсували нашу гарну жидівську мову.

ТАРЗАНОВІ ЗВІРЯТА.

(39)



На руках у Тарзана Швед сконав. Тарзан поховав його в тіни великих пальм, а на могилу положив цвіти на знак подяки за те, що небіжчик віддав своє життя, ратуючи жінку й сина Тарзана з рук Рокова. Тепер Тарзан ще з більшою нетерплячкою й настирливістю почав свої дальші пошукування слідів Рокова й своєї родини. Довгими днями й темними ночами він бродив по джунглях.

Пройшли тижні й Тарзан, перший раз у своїм життю, побачив, що він остаточно заблудив і заплутатвся в джунґлях. Нарешті перед ним вже повставала безцільність дальшої блуканини без ніякого сліду й навіть пляну. Треба було вийти з джунґлів і постаратися іншими дорогами попасти на сліди Рокова. Та куди йти, щоб вийти з джунґлів? В якім напрямку треба прямувати, щоб ще більше не віддалитися від тих слідів Рокова, на які Тарзан уже був попав?

Такі думки панували в його голові. Тут не було ніякої живої людської душі, хоч би найдикішого племени. Нарешті Тарзан рішив вибиратится з джунґлів, прямуючи на північ. У цім напрямку його вів інстинкт. За кілька днів він опинився перед незнайомим йому кунів, котрі, побачивши Тарвін спіймав двох молодих дикунів, котрі побачивши Тарзана, кинулися тікати до своїх курінів. Від них він почав дізнаватися про те, що його тепер лиш одиноке цікавило в життю.

З трудом Тарзан зрозумів з їх мало знайомої йому мови, що недавно кілька білих людей перейшли череа їх селище. Ті люди тікали від якогось білого страшного духа, що нібито переслідував їх. Білі приобіцяли дикунам добре заплатити, коли вони вбють того білого діявола, що за ними женеться. Від них він довідався, що з тими людьми була також біла жінка й маленька дитина. Дитина померла тут у селищі й білі люди її поховали. „Отже мій син уже загинув", з горем подумав Тарзан.